

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

גליון ה-ש"ס

אַעֲזָרִי רְשָׁעָה

ושתלוות על חבל.

טקה מקובצת

[ג] מורת לאלה לא
היישן לה'ם: [ד] דמיון
באות בקוץ בדורות
מצודת תליה טעם
איסם ר' ר' שמעון אמר
בבבלי אמר: [ה] לא
הו' מני מני
חיקון ולך וחיקון
אין דבר מושקע.
[ו] כיון ואוקטנט אונדק
דאייר בה לעיל קרי
הדרוי ור' יוסי ממעש
אלא ואוקטנט
[ז] ואוקטנט הדרוי ואיסטרוא
קיטי לא שיבר: [ח] ר' דרב
ונבש דרכ' בבליטא
כ' ניניאו ר' דלא
ה' מלך פט
טומי ותניינ
מעיט לזרע
סס דילרלט
ול' ט' סיטין
מג' באס מס' מ
ט' ממן מס' מכם
י מג' מהר
ג' ניניאו ר' דלא
כ' נ' פט

6

קיטור

של עשות שוחטין בצד
ברור של מות, אמר ר' אשי:
אש' בפיכים חותה כבוי.
ולו מרבנן צערבים
תלויים לשבט קוקוטש
ראשם על איזה קוקוטש
הנוהג איזו יוציא מאייה
מהם מותן? (ו) בספקים להו
פסמכו. (ז) צלטור מלוללים
טבש שאפי' יש שם
סימן אין דבר תפוצין
ולעלת רשות שודיה דודת
להלה הנוגה עשו עיר
בחון. (ח) ולטהור אמר אמר
ולאולא אס סביר כויתין אין
שהחלה העין מן הזרע
ונרבה אלאלין שפהותין
דעת תורתה (זא) שחייה
ורדה להלה הנוגה עיר
מי כתובין דירז קוקוטין בהו

לְלִישָׁה (כ"מ דף
טמָל בּוּרִים).
מַמְנִיק מִתְמַמָּה
לְלִשָׁה וְצֶפְרָק
בְּגַדְוֹ דִּיכְלֵי
לְקִימָק הַגְּרִיסָה
לְמַחְלִיס יְקָנָה
לְדִינְמוֹת (ד"ג
לְלַגְנִיקָט
מִי סְכָחְצִין
לְלַבְבָּן גָּדוֹלָה

בדוקטוריא של צפירים קוֹטָעַ ראשׁוּ שֶׁ אֶחָד מֵהֶן
ונוטן לו אֲכִילָה מִזְוחָתָתוֹ וְאַם
לֹאֹ אָסָר לְאַכְלָל מִשְׁחָחוֹתָו אַבָּיָדְךָ מִרְשָׁיא
רבָּא דִיקָמִיסְפָּא אַבָּיָדְךָ מִרְשָׁיא טָעָנוֹ
דיְשָׁרְאָל עָוֹדֶד עַל גְּבוּיוֹ אַבָּל וּזְאָ וְנָכְנָס לְאַ
רבָּא דִיקָמִיסְפָּא טָעָנוֹ דָבָר וּמְצָאוֹ שְׁחָתָ
אַבָּל וּזְאָ וְנָכְנָס שְׁפָרְדִּי וּלְאַבָּיָדְךָ קְשָׁיא
טָפָא אָמָר לְקָדְזָא וְנָכְנָס נָמֵי בָּא וּמְצָאוֹ קְרִי
לִיהְיָה וּלְרָבָא קְשָׁיא רִישָׁא אָמָר לְקָדְזָא כָּוֹ מִצְאָה בְּדוֹ
דִקְרוֹרָא שֶׁ צְפִרְנָן קוֹטָעַ רָאשׁוּ שְׁחָתָ
לִיחּוּשׁ דְלָמָא הָאֵרְחָא דְהָוָה שְׁחָתָ שְׁפִיד
אָמָר רְבָבָ מְנַשָּׁה (סְמִינָן מַבְנִים אַזְימָל"
בּוּכְרִי"ס) בְמַכְנִיסָן תְהִתָּ בְּגַפְיוֹ וְדָלָמָא סִימְנָא
הָוָה יְהִיב לְיהָ בְּגַוְיהָ אָמָר רְבָבָ מְשָׁרְשָׁיא
דְמַמְסָמָס לְיהָ מְסֻמָּסִי וְדָלָמָא קְסִבָּרִי כּוֹתִים
¹⁶ אָזְן שְׁחָתָה לְעֹוף מִן הַתּוֹרָה וְלַטְעָמֵד
שְׁוֹהֵיהָ רְדָסָה חַלְדָה הַגְּרָמָה וְעַקְוּרָ מֵי
כְּתִיבָן אֶלְאָ בְּיַן דָאַחְזָיקָן בְּהוּ אַחְזָיקָן בְּהוּ
הָגַן בְּיַן דָאַחְזָיקָן אַחְזָיקָן וְאַחְזָוקָן וְלֹא אַחְזָוקָן
בְּדָלָא תְּחִיכָא תְּנָאֵי הָאֵי דִתְנָאֵי מִצְחָ כּוֹתִ
מוֹתָרָת וְאָדָם יוֹצָא בָהּ יְדִי חֻבְתוֹ בְפִסְחָ רְאָ
אָסָר לְפִי שָׁאן בְּקַיָּין בְּדָקָרָקִי מִצּוֹת
בִּישְׁרָאֵל רְשַׁבְגָ' אָמָר ¹⁷ כָל מִצְחָה שְׁחָזִיקָן
בְּקַיָּין בְּדָקָרָקִי מִצּוֹת קְסִבָּרָל אֶל בְּקַיָּין בְּשָׁ
שְׁחָזִיקָן בְּהָ כּוֹתִים הַרְבָּה מְדָקָרָקִן בָהּ יְיָהָר מִ
אָמָר מֵר מִצְחָ כּוֹתִי מוֹתָרָת וְאָדָם יוֹצָא בָהּ
יְדִי חֻבְתוֹ בְפִסְחָ פְשִׁיטָא מִתּוֹ רְחִימָא לְאָ
בְּקַיָּין בְּשִׁמְוּרָ קְמָל" רְאָ אָסָר לְפִי שָׁאן
בְּקַיָּין בְּדָקָרָקִי מִצּוֹת קְסִבָּרָל אֶל בְּקַיָּין בְּשָׁ
שְׁחָזִיקָן בְּהָ כּוֹתִים הַרְבָּה מְדָקָרָקִן בָהּ יְיָהָר מִ
דְכִתְבָּא וְלֹא אַחְזָיקָן בָהּ תְּקִ סְכָר בְּיַן דָבָר
וְרְשַׁבְגָ' סְכָר אֵי אַחְזָקָן אָן אֵי לֹא אַחְזָקָן לְ
בָהּ כּוֹתִים אָם הַחְזָיקָן מִבְעֵד לְיהָ אֶלְאָ אַבָּא
בָהּ תְּנָאֵ קְמָא סְכָר בְּיַן דָלָא תְּחִיכָא עַג" דָא
בְּיַן דָאַחְזָיקָן גְּנוּפָא ¹⁸ אָמָר רְבָבָ שִׁירָאֵל מִכְן
סְכִין וְנוֹתָן לוֹ וְמוֹתָר לְאַכְלָל מִשְׁחָחוֹתָו מִאִי טָעָנוֹ
לֹאָל שְׁבִיךְ הַתְּרִירָא וְאַכְלִי אִיסְטוֹרָא אֵי הַכִּי כִּי
אַמְרוּ לְבָהּ בְּרָנוּ לְרָבָא חַיָּא הַרְבָּהָיוּ לְבָהּ "הַרְבָּהָיָ"

מזהר

דקוריא של צפירים קוטע וראשו
ונותן לו אכלו מוחר לאלול נט.
לאו אסור לאכול משיחתו אב
רבא דיק' מסיפה אבי דיק'
דיישראל עומד על גביו אבל י'!
רבא דיק' מסיפה טעם דב' בא
אבל י'צא ונכנס שיפר דמי
סיפה אמר לך י'זא רישא אמר לך
ליה ולכבה קשיא רישא אמר לך
גמי בעומד על גביו קוטע ראי'
דקוריא של צפרי'ם סיפון מכ' בוכרי'ם
לייחס דלמא האי הוא דהוה אמר
אמר רב מנשה (סיפון מכ' בוכרי'ם) במכנסן תחת בנפי'
זהו ייחיב ליה מסמוס ודרלאו
דרמסמס ליה שוחטה לעוף מן התהום
¹⁶ אין שוחטה לעוף מן התהום
ששייה דרסה חלה הנרגמו
בתבין אלא כין דחויקו ואחוי'
ה'ג כין דחויקו ואחוי ודרלאו
ברלא כתיבא תנאי היה דתרב' מורה
מוחרת ואדם יוצא בה ידי חובה
אוסר לפי שאין בקיין כד' כישראל רשב'ג אמר' כל מ'
בכיה כותים הרבה מוקדזין בה
אמר מר מצה כוותי מורה ו
ידי חובתו בפסח פשיטה מה
בקאי' בשימור קמ' ל' ר' וא' או'
בקאי' ברקדיין מצות קסביר
שהחויקו בה כותים הרבה מרד'
רכתינאי ולא אחויקו בה ת'ג'
ורשב'ג סבר אי אחויק אין ז'!
בב כותים אם החויקו מיבצע'
בב תנאי קמא סבר כין דלא
כין דחויקו אחויק גנפא' אמר'
סכין ונותן לו ומוחר לאכול מש
ילא שבך החורא ואכלי איסוס
אמרו ליה רבינו לרבעת היין ר' ר'!

ג) כלומר הרוחן סופריסט ו��ינה כתובות כתולדה לה נכלטת ומלהדר אפקטן גדרוקה ומוהה בדוקון לתוך עכיה לאזרחי נחר פְּסִין יפה

הנהות הב"ח

הגהות מהר"ב
רנשبورג